

Ἡ Δεξιὰ, ἡ Ἀριστερὰ καὶ ἡ Γερμανία

ὑπὸ τοῦ ΧαλκοΚονδύλου (τοῦ
Νεωτέρου)

Μετεφρασμένον ὑπὸ τοῦ Σάντσο Πάνσα Ἄνευ Δον Κιχώτη Ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Μετάφρασιν τοῦ ἴδιου Ἀπὸ τὸ Πρωτότυπον Γερμανικὸν
Κείμενον ὑπὸ τοῦ Φιλαράκου μας Τάκη («Die Rechte, die Linke und Deutschland» (*Frankfurter Allgemeine Zeitung*, **27.4.1994**

+ in Kondylis Panajotis, *Das Politische im 20. Jahrhundert. Von den Utopien zur Globalisierung*, Manutius Verlag, Heidelberg, 2001, S.

95-101.) © Μάης, 2019.

Ὁ τόνος τῆς πολιτικῆς-διανοητικῆς συζητήσεως ἐν Γερμανία εἶναι πάντα
μυγιάγγιχτος τε καὶ ἐνοχλημένος, κι αὐτό, ὄχι ἄνευ λόγου. Πρόκειται, τῷ ὄντι,
διὰ τὸν προσανατολισμὸν μίας χώρας, ἣ κατέχει μίαν κομβικὴν θέσιν ἐν
Εὐρώπαις, καὶ θὰ μπορούσε νὰ παίξῃ ἕναν μὴ ἀσήμαντο ρόλον εἰς τὴν

πλανητικήν πολιτικήν. Εἰς ἕναν ἐνοχλημένον τόνον, ὅμως, ἐκφράζονται ὄχι μόνον κοινὰς ἔγνοιες καὶ μερίμνας, ἀλλὰ ἀντιτιθεμένας κοσμοθεωρητικὰς, προσωπικὰς τε καὶ ἄλλας προτιμήσεις. Παρόλο ποὺ ἡ ἐπίσημος γερμανικὴ πολιτικὴ προσπαθεῖ ἐπιπόνως μετὰ νεφελώδους ῥητορικῆς νὰ μειωθοῦν ὁ «ὕγιης» πατριωτισμὸς, ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνοποίησης καὶ ὁ οἰκουμενισμὸς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἀξιῶν εἰς ἕναν κοινὸν παρανομαστήν, ἀμφότεροι ἀντίθετοι πόλοι τῆς συμερινῆς συζητήσεως ξεχωρίζουν διὰ τῶν περισσότερο «ἐθνικῶν», ἢ «οἰκουμενικῶν», προτιμήσεων. Συνεπῶς, παραμένουν ἀρνητικῶς ἐξαρτώμενοι ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον· δὲν μοιράζονται τὴν λῦσιν, παρὰ ἐν πολλοῖς τὸ δίλημμα. Πρόκειται διὰ τὸ ἂν τὸ δίλημμα εἶναι πραγματικὸ ἢ ἂν ἡ ἱστορία τὸ ἔχει ἤδη παραβλέψει ἢ ὑπερβεῖ.

Ἡ ὑπόψια ὅτι τὸ δεύτερον ἰσχύει καταδεικνύεται ἀπὸ τὴν προτιμωμένην ἐκάστοτε αὐτοπεριγραφὴν. Μία θέλει νὰ εἶναι ἀκόμα ἡ «Ἀριστερά», μολονότι ταυτοχρόνως ἀξιῶναι διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς τὸν «γνήσιον φιλελευθερισμόν»¹, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀκουσίως δεικνύει μόνον τὴν προσαρμογὴν τῆς εἰς τὴν δυτικὴν μαζικοδημοκρατικὴν πραγματικότητα. Ἡ ἄλλη ὀριοθετεῖ τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐναντίον αὐτοῦ, προσκολλημένη εἰς τὸ φάντασμα τοῦ «συντηρητισμοῦ», ὅς ἔθανεν πρὸ πολλοῦ, καὶ ὅς δὲν δύναται νὰ ξανὰ ἀναστηθῇ διὰ κάποιας «συντηρητικῆς ἐπαναστάσεως». Ἐν τέλει, ἡ ἐπίκλησις τοῦ ἐπαναστατικοῦ τε καὶ τοῦ πρωτοπορικοῦ δημιουργεῖ εὐκαιρίας καὶ πιθανότητας διὰ χαλαρὰς συμμαχίας μὲ φορεῖς, οἳ ὄντως κατανοοῦνται ὄχι ὡς «συντηρητικοί», ἀλλὰ μᾶλλον ὡς «ἐθνικοὶ» ἢ «ἀντι-δυτικοὶ» φορεῖς. Ἡ ἀμφιθυμία γεννᾷ καὶ εἰς ἀμφοτέρας πλευρὰς δυσπιστίαν ἢ χλευασμόν, πάντως, οὐσιαστικῶς συνεισφέρει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς συγχύσεως. Ἀλλὰ αὐτὰ πηγάζουν, ἐν τῇ πραγματικότητι, οὔτε ἀπὸ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιτελουμένην

¹ (Ἀποκλειστικῶς Τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ ἐπ' οὐδενὶ τοῦ ΧαλκοΚονδύλου): τὴ δεκαετία τοῦ 1990, εἷς τέτοιος ἰσχυρισμὸς ἦτο κοινότοπος ἐν Εὐρώπαις καὶ ἐν ἩΠΑ, ἰδίως μετὰ τὴν Κατάρρευσιν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

υπόταξιν τῆς «Ἀριστερᾶς» εἰς τὴν «δυτικὴν» λογικὴν τῆς ἐλευθέρου ἀγορᾶς, οὔτε ἀπὸ τὴν συνωμοσίαν τῆς ἀδιορθώτου «Δεξιᾶς» μὲ ἐθνικῶς σκεπτομένους σοσιαλδημοκράτας ἢ φιλελευθέρους. Ἡ ἀνησυχία τε καὶ ἡ σύγχυσις πηγάζουν, ἐπομένως, ὄχι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς αἰτίας – ἀπ’ αὐτό, ὃ ἀκόμα ἐσκέπτετο ἐν ταῖς πολιτικαῖς κατηγορίαις τοῦ 19^{ου} αἰῶνος, μολονότι ποὺ αὐταὶ οὐ δύνανται νὰ ἔχουν καθόλου πραγματικὰς κοινωνικὰς ἀναφορὰς τε καὶ πραγματικὸς κοινωνικοὺς φορεῖς.

Ἡ Δύσις οὐχ ὑφίσταται πλέον

Ἡ δυτικὴ πολιτικὴ ἐννοιολογία δὲν ἔγινε ὅλως αἰφνιδίως – διαμέσου τῆς ἐπικρατήσεως καὶ εὐρείας διαδόσεως τοῦ ἐθνικοῦ παράγοντος, ἢ τῶν μηχανορραφιῶν τε καὶ τεχνασμάτων μεταμφιέσεως τῶν ἐθνικιστῶν –, ἀπηρχαιωμένη. Αὐτὴ ἡ δυτικὴ πολιτικὴ ἐννοιολογία ἦτο ἓν συστατικὸν στοιχεῖον τοῦ κόσμου σκέψεως ἢ σύμπαντος ἰδεῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Νέων Χρόνων, καὶ μὲ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Νέους Χρόνους, ἡ προἀναφερομένη ἐννοιολογία ἐφθάρθη καὶ ἠφανίσθη εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ 20^{ου} αἰῶνος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, βούλομαι νὰ χρησιμοποιήσω ἐδῶ πρὸς χάριν τῆς κατανόσεως, τοὺς ὄρους «ἐθνικιστικῆς Δεξιᾶς» καὶ «κοσμοπολίτικης Ἀριστερᾶς» – οἱ, ἀσφαλῶς, δεικνύουν ἢ σηματοδοτοῦν ὅτι αἱ πολιτικαὶ διαχωριστικαὶ γραμμαὶ ἔχουν τώρα χαραχθεῖ, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὀλικὸν πλανητικὸν ἀστερισμόν, παρὰ συμφώνως μετὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν κομμάτων πρὸς τὸ «κοινωνικὸν ζήτημα»².

Τὸ τέλος τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου δὲν ἀπεκάλυψε μόνον τὸν ἀπηρχαιωμένον χαρακτῆρα τοῦ πολιτικοῦ λεξιλογίου, ἀλλὰ ἐπίσης νωρίτερα ἢ ἀργότερα

² (Ἀποκλειστικῶς Τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ ἐπ’ οὐδενὶ τοῦ ΧαλκοΚονδύλου): οὔλοι πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ὅτε τὸ «Ἀριστερὰ-Δεξιὰ» εἶχε κάποιο οὐσιαστικὸ νόημα μὲ ἀντίκρουσμα εἰς ἀπτάς κοινωνικὰς πραγματικότητας τὸν 19^{ον} καὶ τὸ 20^{ον} αἰ. ὡς τῆ δεκ. τοῦ 1970 περίπου, ὑπῆρχε τὸ «κοινωνικὸν ζήτημα», ἀγγλιστί: “the social question”. Ἐνῶ δὲν ἔχουμεν τελειώσει μὲ τὸ «Jooish Question» – ΑΑΑΑΑΑ-ΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

ἐπέφερε τὸ τέλος τῆς Δύσεως. Ἡ «Δῦσις» ἦτο τὸ ἀντι-κομμουνιστικὸν στρατόπεδον (εἰδάλλως, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Νότιος Κορέα δὲν ἦσαν «δυτικά»). Αὐτοὶ (πάνω ἀπ’ ὅλους, ἡ κοσμοπολίτικη «Ἀριστερά»), οἱ πιστεύουν εἰς μίαν συνοχὴν τῆς Δύσεως βάσει τῆς ἀπλῆς κοινότητος ἀξιῶν, εἶναι πολιτικῶς τε καὶ ἱστορικῶς ἀφελεῖς. Ἡ κοινότης ἀξιῶν δὲν δημιουργεῖ καθ’ ἑαυτὴν κάποιαν κοινότητα συμφερόντων – τῷ ὄντι, τὸ ἀντίθετο δύναται νὰ εἶναι ἡ περίπτωσις – καὶ ποτὲς [[ἡ τοιαύτη «κοινότης ἀξιῶν»]] δὲν πρόλαβε αἱματώδεις συγκρούσεις μεταξὺ χριστιανικῶν ἢ φιλελευθέρων λαῶν, ὅσο ἐλαχίστως ἀπέτρεψε συμμαχίας μετ’ ἀπίστων ἢ τυράννων.

Τὸ πολιτικῶς σχετικὸ ἐρώτημα εἶναι: ποία δεσμευτικὴ Δῦσις ἐννοεῖται ἐκάστοτε, καὶ τί δύναται νὰ σημαίνῃ δεσμευτικὴ Δῦσις διὰ τὴ Γερμανίαν, ἂν ἡ Δῦσις θὰ ἔπρεπε νὰ διαιρεθῇ, καὶ ἡ Γερμανία, παραδείγματος χάριν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιλέξῃ μεταξὺ ἐνασχολήσεως τε καὶ ἀφοσιώσεως εἰς ἕναν μέγαν εὐρωπαϊκὸν χῶρον, καί, φιλίας μετὰ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς· ἢ ἀντιστρόφως, ἂν ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνοποίησης ἔλαβε χῶραν ὑπὸ συνθήκας, ἅς ἡ πλειοψηφία τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ θὰ ἀπέρριπτε; (Διότι ἡ Ὕρα τῆς Ἀληθείας διὰ τὴν Εὐρώπην θὰ κτυπήσῃ ὅτε τις δὲν πρέπει ἄλλο νὰ διανείμῃ τὴν εὐμάρειαν, ἀλλὰ βάρη καὶ χρέη). Εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ἅς οὐδεὶς ἱστορικῶς σκεπτόμενος ἄνθρωπος δύναται νὰ ἀποκλείσῃ ἐκ τῶν προτέρων, ἡ ὁμολογία πίστεως εἰς δυτικὰς ἀξίας θὰ βοηθοῦσε πολιτικῶς μόνον ἐλαχίστως. Οἱ Γερμανοί, συνεπῶς, θὰ φεισθοῦν, ἤτοι θὰ κάμνουν χωρὶς ἀπογοητεύσεις, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀντιδράσεις πανικοῦ, ἂν καὶ ὅτε δεόντως, ἐγκαίρως τε καὶ νηφαλίως συμφιλιωθοῦν μετὰ τῆς σκέψεως ὅτι ἡ ἐνότης τῆς Δύσεως καὶ ἐπομένως τῆς σαρωτικῶς τε καὶ κατηγορηματικῶς δεσμευτικῆς Δύσεως πήγασε ἀπὸ μίαν μοναδικὴν κατάστασιν, ἣ δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἕν αἰώνιο μέτρο συγκρίσεως, ἅκομα κι ἂν ἡ παράτασις τε καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς φαίνεται ὡς προσωρινῶς ἐπιθυμητὴ καὶ πιθανή.

Παρότι ἡ γερμανικὴ κοσμοπολίτικη «Ἀριστερά», ἀπὸ τώρα εἰς συμμαχίαν μετὰ πολυέθνικῶν συμφερόντων, ἴσταται ὑπὲρ τῆς ὑπερβάσεως τῶν ἐθνικισμῶν, παραταῦτα παραμένει προσηλωμένη εἰς τὸ ἐθνικὸ της παρελθόν. Ἄντλεϊ αὐτὰς τὰς ἀξίας ἀπὸ τὴν ἀντιδιαστολὴν μὲ, τε καὶ ἀντίθεσιν εἰς, αὐτὸ τὸ παρελθόν, εἰς τὴν λογικὴν τοῦ ὁποῖου βούλεται νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸ ἱστορικὸν μέλλον. Ὅχι ὀλιγώτερα προσηλωμένη εἰς τὸ ἴδιον τοῦτον παρελθόν φαίνεται νὰ εἶναι ἡ ἐθνικιστικὴ «Δεξιά». Δὲν ἀπλῶς κόπτεται τε καὶ πασχίζει ἵνα ἀποκτήσῃ μίαν ἀναθεώρησιν τῆς εἰκόνας τῆς ἱστορίας ἐπικυρωμένης ἀπὸ τοὺς νικητὰς. Αὐτὸ εἶναι τελείως θεμιτό, καὶ προσωπικῶς πιστεύω – μολονότι δὲν εἶμαι κανένας «δεξιός» – ὅτι ἡ κατασκευὴ τῆς «γερμανικῆς ἰδιαίτερας ὁδοῦ» εἶναι ἀστήρικτος. Πέραν αὐτοῦ, αὐτὴ ἡ Δεξιά ὀπισθοχωρεῖ τε καὶ βάζει τὸν ἑαυτὸν της – ὄχι ῥητῶς, ἀλλὰ μὲ ἀναγνωρίσιμη λαχτάρα – εἰς αὐτὰς τὰς θέσεις, αἱ βούλεται νὰ διελευκάνῃ ἱστορικῶς ἐκ νέου, ἵνα ἀκολουθήσῃ ἀπὸ ἐκεῖ μίαν νέαν πορείαν³.

Αὐτό, πολιτικῶς, δὲν δύναται νὰ ὀδηγήσῃ πολὺ μακριά. Διατὶ ὁ κόσμος ἕως τὸ 1945 χαρακτηρίζετο ἀπὸ τῆς Εὐρώπης τὴν ξεκάθαρην ἐπικράτησιν τε καὶ ἐπικυριαρχίαν, ἐνῶ ἐν τῷ τρέχοντι ἀστερισμῷ, ἡ δημογραφικὴ, γεωπολιτικὴ, οἰκονομικὴ τε καὶ στρατιωτικὴ βαρῦτης τῆς ἡπείρου ἡμῶν συνεχῶς μειώνεται.

³ (Ἀποκλειστικῶς Τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ ἐπ' οὐδενὶ τοῦ ΧαλκοΚονδύλου): Ἐδῶ, ΚΝΩΔΑΛΑ, εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι πολιτικαὶ δυνάμεις ποὺ διεκδικοῦν π.χ. τὴν παραδοσιακὴν οἰκογένειαν, ἐθνικὴν παιδείαν τε καὶ φυλασσόμενα σύνορα, ἀλλὰ ποὺ ἀποδέχονται δυτικῶν τύπου ἐκλογὰς τε καὶ ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου, δὲν δύναται ἐξ ὀρισμοῦ νὰ ἀποκαλοῦνται ἐπιστημονικῶς «ἄκροΔεξιός», ἂν καί, πολεμικῶς, ... Κάμνετε ὅ,τι θέλετε, ΚΝΩΔΑΛΑ! – ἀφοῦ τὸ Κάμνετε, ἔτσι κι ἄλλιῶς, οὕτως ἢ ἄλλως, διὰ τοὺς πολεμικοὺς σας σκοποὺς, εἰς τὸ κυνήγι Φύλων τε καὶ Ἐχθρῶν. «ἌκροΔεξιός» (εἰς περίπτωσιν ποὺ πρέπει νὰ καλέσομεν κατὰ «ἌκροΔεξιόν», παρὸλο ποὺ ἐπιστημονικῶς-πραγματολογικῶς, ἡ ἐποχὴ του ἔχει ἤδη ξεπεραστεῖ), τουλάχιστον, ἀπαιτεῖ κατάργησιν ἐκλογῶν, περιορισμὸν ἢ κατάργησιν ἐλευθεριῶν (Τύπου, Συνελεύσεως, κ.τ.λ.), εἰς ἓν (ᾧς ἐπιθετικὸν) ἐθνικιστικὸν ((ἡμι-)φυλετιστικὸν) πλαίσιον, ὅπως π.χ. κάμνουν αἱ «ἄκροἈριστεραὶ» χῶρες: Κίνα, Βόρειος Κορέα, Βιετνάμ, Κούβα... ΑΑΑΑΑ-ΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑΧΑ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! (Ἄραγε, οὐσιαστικῶς μιλάμε διὰ Δικτατορίαν, Ἀπολυταρχίαν, κ.τ.λ. ... – (καὶ ὄχι ἄλλο γιὰ Ἀριστερὰ-Δεξιά, ἀφοῦ ἡ οἰκονομικὴν-κοινωνικὴν βᾶσιν δὲν θίγεται ἄλλο εἰς σχέσιν μὲ τὸν Κόσμον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Νέων Χρόνων, ἰδίως μετὰ τὴ Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, ὅς ἔλξηε μὲ τὸ Τέλος τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου) ... εἰς κάποιαν μαζικοδημοκρατικὴν βᾶσιν) – ... Ἡ Φύλαξις Συνόρων τε καὶ ἡ Ἐθνικὴ Κυριαρχία, ΖΩΑ, δὲν ἔχει ἀπολύτως τίποτε νὰ κάμνη μὲ «Ἀριστερὸς-Δεξιός». Εἶναι βασικὸ τε καὶ θεμελιώδες θέμα ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ!!! Μόνον οἱ Διάφοροι ΣατανοΠαγκοσμιοποιεῖται καὶ οἱ Λοβοτομημένοι Ἄκρως Ἡλίθιοι Ὑποστηρικταὶ ἢ καὶ Λάτραι τοῦ Πιθήκου, τοῦ Λάϊφσταϊλ (Hedonismus, Konsum), τοῦ Πούστη, τῆς Πουτάνας, τοῦ ΠΙΡΣΙΝΓΚ, τῶν ΝΤΡΑΓΚΣ, τῶν ΤΑΤΤΟΥΑΖ, τῶν Φρικιῶν, τοῦ Τσίρκου, τῶν Πρασίνων Μαλλιῶν, τῆς ἌλλοΠοιήσεως, τῆς ἘγκαρΣΙΑΣ Λοβοτομῆς, κ.τ.λ. ... θέλουν νὰ πιστέψετε ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυριαρχία εἶναι θέμα τῆς «ἄκρας Δεξιάς», ἀφοῦ τὰ ὙΠΕΡΚΕΡΔΗ των καὶ ἄλλα ΣΑΤΑΝΙΚΑ ΠΑΘΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ κ.τ.λ. διακυβεύονται... (+ βλ. ὑποσ. 4 κάτωθεν).

Ὁ βαθμὸς τῆς πυκνότητος τῆς πλανητικῆς πολιτικῆς κάμνει τὴν θεώρησιν τῆς πλανητικῆς διαστάσεως ἓν πολιτικὸν ἔργον πρωτίστης σημασίας: αἱ σχέσεις μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἔθνῶν πρέπει νὰ ὀφθῶσι, δὴ ἰδωθοῦν, καὶ νὰ διαμορφωθοῦν ἀπὸ τὴν προοπτικὴν τῆς τοιαύτης διαστάσεως. Ἡ ἐπιβίωσις τῆς Εὐρώπης οὐκ εἶναι τόσο αὐτονόητος ὡς θὰ ἤθελε νὰ σκεπτῆ τις, καὶ εἶναι ἓν πολλοῖς ἓν *γερμανικὸ* ζήτημα. Τίς, ὡς Γερμανὸς «δεξιός», ἴσως νὰ μὴν τοῦ ἀρέσει εἷς Γάλλος ἢ Ἄγγλος, ὅμως, οἱ Κινέζοι δύνανται νὰ ἀρέσουν ἀκόμα ὀλιγώτερο.

Ἀλλὰ ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν ἀμέλειαν τῆς πλανητικῆς διαστάσεως, ὁ στοχασμὸς τῶν ἐθνικιστικῶν «δεξιῶν», οἱ τείνουν πρὸς τὴν ὀμφαλοσκόπησιν, ὑποφέρει. Λόγω αὐτοῦ, τῆς Δεξιᾶς ἡ σκέψις παραμένει πολιτικῶς ὀλιγώτερο γόνιμος. Τὸ στρατηγικὸ ἐρώτημα εἶναι: τὰ σημαντικώτερα εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, διὰ συναινέσεως ἢ δι' ἀμοιβαίων ἢ μονοπλεύρων ὑποχωρήσεων, θὰ ἀποτελέσουν μίαν πολιτικὴν ἐνότητα ἰκανὴ ἵνα δράσῃ, ἢ δύναται νὰ ὑφίσταται ἐντὸς τοῦ παγκοσμίου ἀνταγωνισμοῦ, ἢ, ἡ ἔμπρακτος ἡγεμονία τοῦ ἐνὸς ἔθνους ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔθνῶν θὰ ἀποδειχθῆ, διὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἀναγκαστικῶς – κἄτι ἀπὸ μόνον του, πιὸ ποθητὸν ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἦτο ἡ κοινὴ παρακμὴ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἔθνῶν; Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἡ ἐθνικιστικὴ «Δεξιὰ» θὰ ξανὰ σκεφτῆ τὴν τοποθέτησίν τε καὶ στᾶσιν τῆς πρὸς τοὺς Γάλλους τε καὶ Ἄγγλους, ὅμως, εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, πρέπει νὰ ξανὰ σκεφτῆ τὰς πικρίας τῶν ἡττημένων τε καὶ νενικημένων ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν.⁴ Διότι ὅσο οἱ

⁴ (Ἀποκλειστικῶς Τοῦ Μεταφραστοῦ καὶ ἐπ' οὐδενὶ τοῦ ΧαλκοΚονδύλου): εἶναι ὀλοφάνερο, λοιπόν, ὅτι ὁ ΧαλκοΚονδύλης ὁ Νεώτερος οὔτε καν σκεφτόταν μὲ ὄρους «ἄκρας-τᾶδε» καὶ «ἄκρας-τῆδε», καὶ καλοῦσε «Δεξιὰ», κι ὄχι «ἀκροΔεξιὰ», θέσεις πού ἔχουν π.χ. **τὸ (κοινοβουλευτικὸ) NDP** εἰς τὴν Γερμανίαν!!! (Ἀπολύτως αὐστηρῶς, ἐπιστημονικῶς, δὲν ὑπάρχει ἄλλο διαχωρισμὸς «Ἀριστερᾶς-Δεξιᾶς», διότι ὅλαι αἱ πολιτικαὶ δυνάμεις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ τε καὶ ἐκλογικοῦ παιγνίου πρεσβεύουν μίαν παραλλαγὴν τῆς Δυτικῆς μαζικῆς δημοκρατίας, καὶ ὄχι τὴν ὄντως κάποτες ζῶσαν ἀντιδιαστολὴν (ὀλιγαρχικῶς ἐκλογίμου) Φιλελευθέρου Καπιταλισμοῦ (μετὰ ἐθνικιστικοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ ἢ ἀπλῶς ἐθνικισμοῦ), καί, (Σοσιαλ-)Δημοκρατίας, Σοσιαλισμοῦ ἢ Κομμουνισμοῦ (ἐπίσης μετὰ (ὀλιγωτέρου ἢ περισσοτέρου) (ἀπελευθερωτικοῦ) ἐθνικισμοῦ) τοῦ κυρίως δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 19^{ου} αἰ. καὶ τῶν πρώτων (τὸ πολὺ) δεκαετιῶν τοῦ 20^{ου} αἰῶνος εἰς τὸν δυτικὸν κόσμον) ... πὸς ὡς τὸ τέλος τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου σήμαινε Δυτικὴν «Δεξιάν» (μετὰ ΣοσιαλΔημοκρατίας!) ἐναντίον Σοβιετικῆς «Ἀριστερᾶς» (παρ'ὅλο πὸς ἡ Δύσις εἶχε ἤδη ἀκολουθήσει τὸν Δρόμον τῆς Πουτάνας, τοῦ Πιθήκου καὶ τοῦ Πούση πὸς ἀπέρρεε ἀπὸ τὸν ἡδονιστικὸν καταναλωτισμὸν τῆς δεκ. τοῦ 1950/60 καὶ 1970) ... ἀλλὰ πὸς νὰ καταλάβετε!!!) **Ὅποιος ἔχει μυαλό, ἄς προσέξῃ τὰ ἄρθρα π.χ. τοῦ Παλληκαριοῦ τοῦ Πειραιᾶ, πὸς ἀποφεύγει τὸ «ἀριστερὸς-δεξιός», καὶ γράφει μὲ αὐστηροὺς ὄρους ἰσχύος, Δυνάμεων, Κρατῶν τε καὶ**

Άμερικανοί είναι ή μοναδική πλανητική Δύναμις, ή άρωγή των δια την έπίτευξιν μίας τέτοιας ήγεμονίας είναι άπαραίτητος, όπως αί παρεμβάσεις των εις τὸ παρελθὸν μπορούσαν νά έμποδίζωσι την τοιαύτην ιδίαν ήγεμονίαν δίς.

Μία τρίτη εξέλιξις μοῦ φαίνεται, πάντως, νά είναι πιὸ πιθανή: ὅτι δια τὸ προβλεπτὸ μέλλον, ή έθνικὴ διελκυστίνδα εν Εὐρώπαις ὑπὸ τὸ γνωμικὸν «ὁ σῶζων έαυτὸν, σωθήτω» θα συνεχίση, και παλαιώτερα συνδυαστικὰ παίγνια – εις την ίκανοποίησιν τῆς έθνικιστικῆς «Δεξιᾶς» – θα άναζωογονηθοῦν εκ νέου. Ἡ κοσμοϊστορικὴ σπουδαιότης, καθὼς και ή έντασις τέτοιων παιγνίων, θα ἦτο, εν τούτοις, λίαν ὀλιγωτέρα ἀπὸ ὅ,τι προηγουμένως. Τὸ έπαρχιώτικο βαθύτερο νόημα τῆς έθνικιστικῆς «Δεξιᾶς» θα ἦτο τότες ή άπλή αντίστροφος πλευρὰ τῆς κοσμοπολίτικης έπιπολαιότητος τῆς «Άριστερᾶς». Καί αί δύο δέν θα μπορούσαν νά θέσουν και νά άπαντήσουν τὸ άποφασιστικὸν πολιτικὸν έρώτημα: ποία είναι σήμερα, ὑπὸ εὐρωπαϊκὰς συνθήκας, ή πλανητικὴ πολιτικὴ ὄντότης ἢ μονάς, ίκανὴ ίνα έπιβίωση; Τὸ έρώτημα τίθεται άσχέτως τοῦ πὼς κάποιος άξιολογεῖ τὸ μέλλον και την άναγκαιότητα τοῦ έθνους-κράτους.

Πέραν τῆς κριτικῆς τοῦ πολιτισμοῦ

Ὁ άντι-Άμερικανισμὸς τῆς έθνικιστικῆς «Δεξιᾶς» πηγάζει, τῷ ὄντι, πολιτικῶς ἀπὸ την πικρίαν τῶν ήττημένων τε και νενικημένων, αλλά έχει ρίζας εν τῇ ιστορίᾳ τῶν ιδεῶν εις την λίαν παλαιότεραν άντι-καπιταλιστικὴν κριτικὴν τοῦ πολιτισμοῦ, ή έπίσης ενέπνευσεν και την «Άριστερὰν» ἔως προσφάτως. Ἡ

συμφερόντων, και (άν)όρθολογισμοῦ ὡς πρὸς κάποιον σκοπὸν, κ.τ.λ.. Εἶστε, λοιπὸν, σχεδὸν οὔλοι σας ΤΡΕΛΛΟΙ! Σᾶς έχει Χορέψει ή ΣατανοΤσιρκοΜαῖμοῦ στὸ Ταψί, και οὔτε καν τὸ Ξεύρετε!!! Διαλέγετε την Πολιτικὴν σας ὀρολογίαν ἀπὸ Σατανικὰς ΠαγκοσμιοΣατανοΠοιητικὰς Δυνάμεις Απολύτου Μίσους τε και Σκότους Τῶν ὙπερΚερδῶν και ΣατανοΜονοπωλίων, Καρτέλ, «πολυέθνικῶν» Μεγαλοέταιρειῶν τε και Μέσων «Ενημερώσεως» ὅπως: JooDian, Joo Jork Jimes, JikiJedia, Jall Jeet Journal, Jashington Jost, Jinancial Jimes, και δέν ξεύρω ἀπὸ πού στὸ Διάβολο άλλοῦ. **Πολὸ καλῶς κάμνετε (ἄν τὸ κάμνετε διότι δέν θέλετε Φασαρίας με Σατανιστάς, πρακτόρους Σατανιστῶν, ΒαφοΜαλλιᾶκηδες, ΜπυγκΜποτλάκηδες, Πρεσβείας, κ.ᾶ., λ.γ.).** Αλλά αν ή Έλλάς ξανὰ ἴδη ἄσπρην ήμέραν με τὰ μυαλὰ πὸν κουβαλάτε, νά μοῦ γράψετε!!! (Στήν κυρ' Ἀγγέλω μὴν γράψετε διότι ἤδη σᾶς έχει φτύσει (και σιχαθῆ!). Δέν χάνει τὸν χρόνον της ἄλλο με σᾶς, εκτὸς ἀπὸ τὰ ;;;;ανά και τὰς ;;;;ιές πὸν βοηθάει). Χᾶπι Ντέι και Γκοῦντ Νάιτ!!!

